

Ikt. sz.: EUB-40/33-3/2014.

EUB-20/2014. sz. ülés
(EUB-20/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2014. november 24-én, hétfőn, 11 órakor
az Országház főemelet 66. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>A napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a Belügyminisztérium felelősségi körébe tartozó aktuális európai uniós kérdésekről</i>	5
<i> Simonné dr. Berta Krisztina helyettes államtitkár (Belügyminisztérium) tájékoztatója</i>	6
<i> Kérdések, észrevételek</i>	11
<i> Válaszok</i>	13
<i>Az ülés berekesztése</i>	16

Napirendi javaslat

Tájékoztató a Belügyminisztérium felelősségi körébe tartozó aktuális európai uniós kérdésekről

- 1) az Európai Rendőrakadémia (CEPOL) budapesti megnyitása;
- 2) az európai uniós migrációs politika fejleményei;
- 3) az úgynevezett intelligens határellenőrzési javaslatcsomag tárgyalásának állása
  - a) az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Unió tagállamainak külső határait átlépő harmadik országbeli állampolgárok be- és kilépési adatainak rögzítésére szolgáló határregisztrációs rendszer létrehozásáról [COM (2013) 95, 2012/0057 (COD)];
  - b) az Európai Parlament és a Tanács rendelete a határregisztrációs rendszer és a regisztrált-utas program tekintetében az 562/2006/EK rendelet módosításáról [COM (2013) 96, 2013/0060 (COD)];
  - c) az Európai Parlament és a Tanács rendelete a regisztrált-utas program létrehozásáról [COM (2013) 97, 2013/0059 (COD)]

Előterjesztő:

Simonné dr. Berta Krisztina, a Belügyminisztérium helyettes államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Firtl Mátyás (KDNP)

Dr. Józsa István (MSZP)

Dr. Tóth Bertalan (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Csöbör Katalin (Fidesz) Tessely Zoltánnak (Fidesz)

Farkas Flórián (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)

Dr. Józsa István (MSZP) megérkezéséig dr. Tóth Bertalannak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főtanácsadó

Dóczy Zsuzsánna munkatárs

Dr. Tamás Csaba Gergely szakmai tanácsadó

Meghívottak

Hozzászóló

Simonné dr. Berta Krisztina, a Belügyminisztérium helyettes államtitkára

Jelenlévők

Takács István Tibor osztályvezető (Belügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra)

Az ülés megnyitása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, a meghívott vendégeket és a napirendi pont előadóját, Simonné Berta Krisztina helyettes államtitkár asszonyt a Belügyminisztérium részéről.

Első teendőnk a határozatképeség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

A napirend elfogadása

A napirendi javaslatot írásban megküldtük képviselőtársaimnak. A mai ülésre egy napirendi pontot terveztünk, amit három napirendre és három alnapirendre bontottunk. Ezek a következők: tájékoztató a Belügyminisztérium felelősségi körébe tartozó aktuális európai uniós kérdésekről. Ennek van három alpontja: 1. Az Európai Rendőrakadémia budapesti megnyitása. 2. Az európai uniós migrációs politika fejleményei. 3. Az úgynevezett intelligens határellenőrzési javaslatcsomag tárgyalásának állása – ez szintén három részre tagolódik – a) az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Unió tagállamainak külső határait átlépő harmadik országbeli állampolgárok be- és kilépési adatainak rögzítésére szolgáló határregisztrációs rendszer létrehozásáról; b) az Európai Parlament és a Tanács rendelete a határregisztrációs rendszer és a regisztrált-utas program tekintetében az 562/2006/EK rendelet módosításáról; c) az Európai Parlament és a Tanács rendelete a regisztrált-utas program létrehozásáról.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a napirendi ponttal kapcsolatban van-e valakinek kérdése. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Szavazásra teszem fel: ki ért egyet a napirendi pont megtárgyalásával? *(Szavazás.)* A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a mai ülés napirendjét.

Tájékoztató a Belügyminisztérium felelősségi körébe tartozó aktuális európai uniós kérdésekről

Tisztelt Bizottság! Ismételten köszöntöm Simonné Berta Krisztina helyettes államtitkár asszonyt, a napirendi pont előadóját. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy ebben a ciklusban első alkalommal hallgatunk meg tájékoztatót a Belügyminisztérium felelősségi körébe tartozó európai uniós kérdésekről. A CEPOL Budapestre helyezése, továbbá a jövő heti Bel- és Igazságügyi Tanács ülése adja az aktualitását a mai ülésünknek. Az olasz EU-s elnökségnek pedig egyik kiemelt prioritása a migrációs politika előre vitele, ezért fontos, hogy ezt ismételten napirendre tűztük. A Belügyminisztérium által készített igen részletes háttéranyagot még pénteken megküldtük képviselőtársaimnak, remélem, hogy volt alkalmuk elolvasni.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Átadom a szót és kérem, hogy röviden, 15-20 percben tartsa meg exozéját, és utána lehetősége lesz képviselőtársaimnak, hogy a napirendi pontokkal kapcsolatban kérdéseket tegyenek fel, azután pedig visszaadom a szót államtitkár asszonynak. Tessék parancsolni!

**Simonné dr. Berta Krisztina helyettes államtitkár
(Belügyminisztérium) tájékoztatója**

SIMONNÉ DR. BERTA KRISZTINA helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Elnök Úr! Képviselő Urak! Nagyon szépen köszönöm a meghívást és a lehetőséget. Követném az önök által megadott témákat. Az első lenne a CEPOL, amiről szólnék egy pár szót. Végző soron azt gondolom, hogy az elmúlt évek egyik magyar győzelmeként élhetjük meg azt, hogy a 2005-ben létrejött Rendőrákadémia székhelye Budapestre kerül. 2005-ben egy tanácsi határozattal jött létre az Európai Rendőrákadémia, amely hálózatosan működik, a székhelye Bramshillban volt, az Egyesült Királyságban. A székhelyváltásra azért került sor, mert az Egyesült Királyság különböző, főleg anyagi okok miatt nem akarta tovább ott tartani a székhelyet.

Egy nagyon hosszú és göröngyös út, több mint egyéves út vezetett odáig – amit most nem részletezek önöknek –, nagyon sok nemzetközi harcot és energiát igényelt tőlünk az, hogy el tudtunk idáig jutni. Ebből a harcból és energiából nagyon jelentősen kivette szerepét a brüsszeli Állandó Képvisletünk, valamint az európai parlamenti magyar képviselők. Még a folyamat legelején a belügyminiszter úr megszólított minden magyar frakciót, és teljes nemzeti egység volt a tekintetben, hogy ez az intézmény első intézményként idekerüljön. Az erre vonatkozó tanácsi döntés tavaly október 8-án megszületett, aztán utána még mindig nagyon hosszú és göröngyös volt az út. Tudniuk kell, az a döntés, hogy Budapestre kerüljön a székhely, és egyáltalán hogy önálló intézmény maradjon a Rendőrákadémia, a Bizottság javaslata ellenére született, és a Bizottság ezt még a mai napig sem tudta elfelejteni. Ezért volt hosszú és göröngyös az út. Végül is most már a tényekből tudunk kiindulni, az erre vonatkozó végző döntés megszületett a Parlament állásfoglalását követően, és az 543/2014-es tanácsi rendelet kimondta, hogy a székhely szeptember 1-jétől Budapest.

De volt egy másik elég nehéz menet is a magyar kormány részéről a viszonylag későn megszületett jogi döntést követően: végző soron májustól augusztus végéig kellett létrehozni az épületet magas színvonalon. Természetesen a spórolás hatja át a gondolatainkat. Hoztam három brosúrát, hogy amíg a képviselő urak nem látogatják meg személyesen is az intézményt, addig is lássák, hogy az Ó utca 27. egy műemlékileg védett épület, amely a legegyszerűbben és a legmodernebb követelményeknek megfelelően került felújításra. Kezdetekben a 40 fős CEPOL-személyzet nem örült felhőtlenül az Egyesült Királyságból Budapestre való érkezésnek, de ma már azt mondják, hogy minden nagyon jó, az is, hogy a városközpontban vannak, és az az épületen kívüli gondoskodás is, amivel Magyarország ellátja őket. Ez a fejezet tulajdonképpen már lezárult, és október 1-jével megkezdte működését az átköltöztetett 40 fős személyzet. Végeredményképpen azért hadd mondjam el, mert ez is mutat valamit, hogy három, azaz három fő nem jött el a személyzet közül, ami a negyvenhez képest nagyon alacsony szám. Ők az Egyesült Királyság állampolgárai, nyilván azért maradtak ott, azért ragaszkodtak ahhoz a székhelyhez. November 6-án volt az ünnepélyes átadás, amelyen miniszterek, az Európai Parlament LIBE bizottságának részéről Gál Kinga alelnök asszony, valamint az ügynökségek képviselői vettek részt.

Ezzel paralel, s most már a jövőre tekintve mondom, a folyamat egészében a Bizottság felhívást kapott arra, hogy hozzon létre egy új jogalapot, amely a CEPOL és a rendészeti oktatás jövőjét határozza meg. Ez a jogszabályi javaslat meg is született a Bizottság részéről, amely jelentősen kibővíti a rendészeti oktatásban az

együttműködést, és jelentős szerepet szán az Ügynökségnek, az Ügynökség portfólióját kibővíti.

Igazából az a cél, hogy egy uniós szintű bűnüldözési képzési rendszer jöjjön létre. Ennek egy – rövidítésből adódóan – LETS nevű dokumentum képezi az alapját, amit a Bizottság mellékel. Ennek az a lényege, hogy a CEPOL-nak egyrészt komoly koordináló szerepe lesz a nemzeti rendészeti, bűnüldözési oktatási intézmények és a CEPOL között, másrészt kibővíti az oktatást. Eddig csak felsővezetők részesültek CEPOL-oktatásban, ezután pedig egy egységes rendészeti oktatást kíván biztosítani a széles értelemben vett rendészetnek, amibe beletartozik a vám és olykor az ügyészség is. Nem akarom ezt hosszan ecsetelni, de hogy a jövő útja feltétlenül ez, az nyilvánvaló, hiszen a rendőri együttműködés, a rendészeti és igazságügyi együttműködés annyit mélyült az elmúlt egy-másfél évtizedben, aminek nyilvánvalóan teljesen egyforma tudásanyagra kell épülnie. Ez persze nem egy hatalmas képzési intézménnyel valósulhat meg Európa-szerte, hanem egy hálózatos rendszerben, amelyben kiválósági központokként, tudásközpontokként a helyi nemzeti képzőintézmények – nálunk elsődlegesen az egyetem és a Nemzeti Oktatási Központ – vesznek részt, de egy szinergiát kell képezni. A szinergia egyrészt az oktatási intézmények között képződik, másrészt – és itt van nagy szerepe a CEPOL-nak – a különböző képzési moduloknak ösztönözni kell a szoros regionális, bilaterális és összeurópai szintű együttműködést, ezért ezeknek egymásra kell épülniük. Ez a javaslat pillanatnyilag tárgyalás alatt van.

Magyarország számára az a legfontosabb célkitűzés, hogy az Ügynökség önállósága ne kérdőjeleződjék meg. Ezt azért hangsúlyozom, mert a bizottsági elképzelés és javaslat az volt, hogy az oktatási intézmény az Európai Rendőrségi Hivatalba, az Europolba tagozódjon be, ami véleményünk és a tagállamok véleménye szerint sok szempontból nem lett volna jó. A másik célkitűzés az, hogy a budapesti székhely hosszú távon ne kérdőjeleződjék meg. Ez azért merül fel egyáltalán, mert periodikusan felülvizsgálatra kerül sor, mint minden más ügynökségnél is. Az a javaslat, amit a Bizottság letett Magyarország számára, megfelelő, az előbb említett két célt szolgálja, szakmailag pedig maximálisan egyetértünk azzal, hogy ebben a tréningmodulban a stratégiai irányok meghatározásra kerültek, és erős CEPOL-koordinációval végső soron a rendészeti képzőintézmények egy remélhetőleg jóval magasabb európai színvonalat fognak tudni elérni.

Ha egyetértenek velem, magamtól ennyit mondanék a CEPOL-ról, és majd úgyis a rendelkezésükre állok.

A másik nagy téma, amit napirendre tűztek, az kifejezetten az európai és – gondolom – a magyar migrációs helyzet. A migráció jelentősége mindig is nagy volt, de mondhatom azt, hogy az elmúlt években szinte hónapról hónapra egyre nagyobb jelentőséghez jut. Ezt a jelentőséget húzza alá, hogy a választásokat követően a Bizottságban már egy olyan biztos foglalkozik a témával, aki migrációs és belügyi biztos néven viseli a portfóliót. Ez is azt fejezi ki, hogy a migrációnak elsődleges jelentősége van az eddigi belügyi biztosokkal szemben. Ahogy elnök úr mondta, Olaszország is abszolút központi témának szánta ezt az olasz elnökség számára, mert egy igencsak összetett jelenségről van szó, és a jelenség jó és rossz oldalai egyformán, de nagyon mélyen befolyásolják az európai társadalom egészét, ezen belül a magyart is.

Ha a joganyagot és a meglévő kereteket tekintjük, akkor azt mondhatjuk, hogy nagyon sok minden történt az elmúlt években. 2013-ra létrejött egy olyan új joganyag, ami a szlogen szintjén a közös európai menekültügyi rendszer kiépítését tartalmazza. Ennek a célkitűzése az volt, hogy a nemzetközi védelem egységes övezetévé alakuljon a 28 európai tagállam, ami azt jelenti, hogy az eljárás, a megadandó védelmi státusz

és a befogadási feltételek kvázi azonos helyzetet teremtsenek a tagállamokban. A három megújult, módosított irányelvet két rendelet egészíti ki, ami inkább technikai jellegű. Ez a Dublin-rendelet, amely azt szabályozza, hogy hogyan kerülhet sor visszaadásra azon az útvonalon fordítottan, ahogy beérkezett a védelemre igényt nem tartó személy. Ennek a technikai kiegészítése az Eurodac rendszer, amely ujjnyomatokkal támasztja alá a technikai megvalósíthatóságot.

Ha a migrációról beszélünk, akkor igazából legális, irreguláris vagy illegális migrációról kell beszélünk, aminek értelemszerűen nagyon erőteljes politikai és munkaerő-piaci vetülete is van, a befolyásolása pedig a fejlesztésekhez kapcsolódik. Az elmúlt években soha nem látott mértékű, vagy legalábbis a közelmúltban nem látott mértékű migrációs hullám indult el, és ez a migrációs hullám minden előrejelzés szerint a trendjében belátható időn belül nem fog változni. Ennek nagyon sok oka van. Európát tekintve a legfőbb és legveszélyesebb okok a háborús, polgárháborús helyzetek, és az az övezet, amely az Európai Uniót körbeveszi. Ez két nagy területről táplálkozik, egyrészt Afrikából, másrészt pedig Ázsia irányából. Soha nem látott méretű, a népvándorláshoz hasonlítható migrációs nagyságrend és emelkedés jellemezte az elmúlt éveket. A tavalyi évben európai szinten 437 ezer, tehát majdnem félmillió menedékkérelmet adtak be, de ez csak a menedékkérelmek száma, az illegális migrációs szám ennél jóval magasabb.

A magyarországi híradásokat figyelve: önök teljes mértékben tisztában vannak vele, hogy a tavalyi évben egy iszonyú emelkedés következett be, egy 7-800 százalékos emelkedés az előző évekhez képest, ami a mi szempontunkból borzasztó nagy. November 20-ai adatom van: múlt héten átlépte a 24 ezres számot a benyújtott menedékkérelmek száma. Az illegális migrációs szám ennél magasabb, ott egy 24 500-as számom van, de az még októberi, ma már az is a 30 ezer felé közeledik.

A nagy kihívás, az örök dilemma változatlan. Nemzetközi kötelezettségeinkből adódóan ahogy Európa egésze, úgy Magyarország is azt vallja, hogy a valós védelmet igénylőknek a helyzetüktől függően menedéjogot kell biztosítani. Mi oltalmazott státusszal honoráljuk a kevésbé gyenge indokokat, de ezeknek az embereknek védelmet kell biztosítani. A nagy kihívás elválasztani azokat, akik valóban védelemre szorulnak azért, mert polgárháború dúl a hazájukban, vagy azért, mert ők a személyükben akár a politikai nézeteik miatt, akár más okból – ezt alapvetően a genfi konvenció jelöli – az életüket tekintve veszélybe kerülnek, azoktól, akik gazdasági migránsok, akik egyszerűen a szegénységből a jobb megélhetés reményében jönnek az Európai Unióba. Ezeket különválasztani természetesen nagyon nehéz és munkaigényes, minden egyes esetben az egyediséget kell a nemzetközi jogszabályok szerint megvizsgálni.

A több mint 24 ezer kérelmező összetételét tekintve Magyarországon most a koszovóiak száma a legmagasabb. A múlt heti adatok szerint 8163 volt a koszovóiak által benyújtott kérelmek száma, ezt az 5900 valahány fős afgán csoport követi, a harmadik legmagasabb pedig a sírek száma 5873 kérelemmel. Világosan tudjuk, hogy a koszovóiaknál más a helyzet, de a koszovóiakat leszámítva háború dúlta övezetekből, válságócokból érkező embercsoportokról van szó.

Nagyon érdekes, ha megengedek elmondom, hogy egy szintén párhetes adat szerint Magyarországon 490 embercsempész került az idén elfogásra és indult ellenük eljárás. Ez az előző évhez viszonyítva 50 százalékos emelkedést mutat, ami egyrészt jó, mert azt jelenti, hogy magasabb számban fogják el őket. Nyilván nemcsak a magyar hatóságok munkájáról van itt szó, hiszen rengeteg szálon kapcsolódunk a tagállami hatóságokhoz, de a szerb hatóságokkal is hosszú, kitartó munka után a különböző projektek hatására nagyon sokat javult az együttműködés. Gondolom megkérdeznék, ezért mondom, majdnem bizonyossággal elmondható, hogy a

koszovóiak esetében nem kerül sor se menekült, se oltalmazott státusz megadására, mert tőlük teljesen nyilvánvalóan gazdasági célú az Európába való törekvés, és a koszovói alacsony életszínvonalat tekintve az itt biztosított ellátás még mindig abban a biztos tudatban is megéri nekik, hogy ez csak egy párhetes vagy hónapos itt-tartózkodást jelenthet és utána visszairányításra, visszatoloncolásra fognak kerülni.

Nem egy technikai változás is életbe lépett a visszaélések kiszűrésére. Ilyen például az, hogy a befogadó állomáson az élelmet nem pénz, hanem valóban élelem formájában kapják, ami a gerjesztő hatást igyekszik csökkenteni. Július 1-je óta folyik a magyar és a szerb belügyminisztérium között egy tárgyalás, nagyon reméljük, hogy már a legutolsó fázisban vagyunk, és még decemberben aláírható egy olyan dokumentum, amely alapján a koszovóiak visszaszállítása megtörténhet szárazföldi úton, busszal, mert pillanatnyilag Koszovó el nem ismertsége miatt problémák vannak és csak légi járattal tudunk visszatoloncolni, a charterjáratok igénybevétele viszont nagyon drága megoldás. Tehát mindenféle módon igyekszünk normális és számunkra elfogadható anyagi helyzetet teremteni. Persze így nem oldható meg a szírek és az afgánok visszatoloncolása, visszairányítása.

Igazából döbbenetes adatokat tudok mondani. Mifelénk a beáramlás főiránya a magyar-szerb határszakasz, a magyar-szerb határszakaszra pedig két főirányból jön a migrációs nyomás. Az egyik a zömében a Földközi-tengeren érkező afrikaiak, akik Olaszországban lépnek partra, ezért most olasz adatot mondok – ez viszont teljesen friss, csütörtökön kaptam kérésemre a UNHCR-től –, ebben az évben 155 ezren érték el az olasz partokat tengeri úton különböző afrikai országokból, Líbiából, Tunéziából induló, legkülönbözőbb állapotú vízi járműveken, amelyek közül sok nagyon rossz állapotú, amint azt a híradásokból tudjuk. A másik fő vonulat az ázsiai országokból Görögországon keresztül érkezők, ezek száma 43 278 volt a múlt héten. Egy biztos, a hivatalos Frontex statisztikával aláhúzottan Európában pillanatnyilag az a nyugat-balkáni szárazföldi útvonal a harmadik legfrekvenciáltabb, amely a magyar-szerb határt érinti.

Egy nagyon fontos adat, s ha megengedik, elmondom: borzasztó magas a tengeren érkezők esetében a halottak száma. Tavaly októberben volt az egész világ érdeklődésére számot tartó lampedusai baleset, melynek során több százan vesztették életüket. A Frontex becslése szerint az idén tíz hónap alatt 3 ezer fő vesztette életét, a UNHCR saccolása szerint ennél jóval több. Pontos számunk erre nincs, de azt gondolom, teljesen mindegy, mert a 3 ezer is éppen olyan sokkoló, mintha a UNHCR-nak van igaza és ennél sokkal több. És ez a szám valószínűleg tovább fog növekedni. Egész Európa foglalkozik ezzel a kérdéssel, annál is inkább, mert egyrészt sokkol mindenkit a halottak száma, másrészt sokkolja mindegyik társadalmat. S teljes bizonyossággal elmondható Magyarországra, Németországra meg Ausztriára nézve is, hogy abszolút telítettek a befogadó állomások, abszolút telített a szociális háló és a rendelkezésre álló lehetőségek.

A magyar kormány szeptember huszonvalahányadikán döntött egy sürgősségi intézkedéscsomagról. Eszerint a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal létszáma 60 fővel megnövelésre kerül, ugyanis a minimális érdekünknek és a nemzetközi kötelezettségünknek nem tudunk eleget tenni akkor, amikor 4-5-600 fős csoportok lépik át a határt egy éjszaka vagy egy hétvégén két éjszaka. Ennyi embertől még az ujjnyomat levétele sem oldható meg és akkor ujjnyomat nélkül tűnnek el, és ezért kiabál Németország, Ausztria és számos más tagállam. Olaszországba is ilyen mennyiségben érkeznek egy-egy éjszaka alatt, és ha a hatóság nem képes az ujjnyomatot rögzíteni, az azt jelenti, hogy a beérkezőknek – az olasz adatok szerint – mintegy a fele eltűnik, és ezek később felbukkannak Nyugat-Európában, Németországban, Svédországban, Franciaországban és másutt, és még az a lehetőség

sincs meg, hogy a dublini eljárás alapján visszaadják őket, mert nincs bizonyító ujjnyomat arra, hogy Olaszországon keresztül léptek be. Ha ugyanígy nem lehet bizonyítani, hogy Magyarországon keresztül léptek be, a magyar-szerb határon, akkor ez a tőlünk nyugatabbra lévőknek okoz nagy gondot.

Nagyon sok kezdeményezés és törekvés irányul a megoldásra. Divattá vált, hogy a belügyminiszterek leveleket írnak a Bizottságnak és a Tanácsnak, és különböző ötletekkel állnak elő. Magyarország ezekhez úgy viszonyul, hogy a pragmatikus ötleteket támogatja, azt mondja, hogy amit gyorsan meg lehet tenni, azt tegyünk meg. Ilyen a gyorsított eljárás, felgyorsítani a menekültügyi eljárást. Aztán hamarosan a parlament elé fog kerülni egy újabb módosító csomag, amelyben részben a gyorsított eljárást próbáljuk alkalmazni, részben a nyugat-balkáni országokat, köztük Koszovót is biztonságos származási országgá minősíteni, mert akkor a gyorsított eljárással kombinálva abszolút felgyorsítható a visszairányítás, no pláne ha ennek meglesz a technikai lehetősége, hogy olcsó buszos elszállítás történhessen meg. Rengeteg ötlet és javaslat van még az asztalon, amelyek nem mindegyike feltétlenül kellemes számunkra. Nyilván a végsőig próbálunk kardoskodni amellett, hogy a legjobb megoldás szülessen. Kifejezetten azok a kedvelt célszágok kiabálnak és szeretnének egy európai kvótarendszert, egy igazságos allokációs rendszert létrehozni, ahol borzasztó magas a beérkezők száma. Nálunk a belépők száma magas, Németországban és Svédországban viszont összpontosul a sok eltűnt vagy már regisztráltan odaérkezett menekült és illegális migráns.

Hogy az anyagi vetületről is beszéljek: 2014 és 2020 között egy új nagy menekültügyi és migrációs alap biztosít nagyjából hasonló, vagy egy kicsit több lehetőséget, mint az előző hétéves ciklusban volt. Magyarország él is a lehetőséggel. Tavaly egyszer már használtunk fel ebből és most is van bent egy kérelmünk, amit októberben nyújtottunk be a bizottsághoz, és ami pont a kapacitások megerősítését szolgálja. Ezek 1-2 millió euró körüli összegek, amelyek nem váltják ki, csak erőteljesen segítik a kormányzati igényeket.

Elnök úr, én bőven kibeszéltem a kapott időkeretet. Hadd kérdezzem meg, hogy egy pár szót szólhatok-e még az intelligens határokról, vagy majd kérdeznek.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

SIMONNÉ DR. BERTA KRISZTINA helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Nagyon régi gondolat az intelligens határcsomag, ami abból a tényből indul ki, hogy modernizálni kell a határellenőrzést, tekintettel arra, hogy igen nagy mértékben növekedik a külső határokon évente átlépő forgalom. A jogi csomag viszonylag új, tavaly márciusban terjesztette be a Bizottság. Ez a jogszabálytervezet tulajdonképpen két nagy elemből áll. Az egyik elem egy be- és kiléptető rendszer, ha úgy tetszik egy európai határregisztrációs rendszer létrehozása. Ez nekünk nem új, mert Magyarország azon tizenhárom tagállam közé tartozik, ahol nemzeti határregisztrációs rendszer működik. Az intelligens határok csomaggal elvileg mindenki egyetért, meg azzal is, hogy modernizálni kell, két követelményt kell megvalósítani, hogy gyorsabb legyen a határátlépés a külső határokon, ugyanakkor a biztonságot szolgálja az elektronikus rendszerek további bővítésével. Az első elemmel nagyjából elvileg mindenki egyetért, hogy kell egy határregisztrációs rendszer, mégis sok kritika érte, egyrészt azért, mert nyilván annak a 13 tagállamnak az érdeke, ahol működik nemzeti rendszer, hogy egy olyan rendszer jöjjön létre, amely a meglévő nemzeti rendszereket magába foglalja, tehát nem egy zöldmezős beruházás lenne, meg még egyéb technikai problémák is felmerülnek. Ez generális lenne olyan értelemben, hogy ez a rendszer minden belépő esetén működne és hasznosulna.

A másik is előremutató, a regisztrált-utas program. A jelenlegi javaslat formájában ez összehasonlíthatatlanul kisebb körre irányulna, nevezetesen arra a körre, amely vállalná azt, hogy elektronikusan előre beadja az adatait, ennek megfelelően – az amerikai vízumrendszerhez hasonlóan – kapna egy elektronikus visszaigazolást, és ezzel az elektronikus visszaigazolással az ő szűrése már alapvetően megtörtént volna, s akkor könnyebb határátlépést tenne számára lehetővé a rendszer. Ennek a működése – sok helyen működik már Nyugat-Európában – igazán a légi és tengeri határoknál mutatható ki nagyon jól, sőt mi több, pilot project formájában már a Liszt Ferenc nemzetközi repülőtéren is. Az elektronikus visszaigazolás általában kereskedőkre, gazdasági emberekre, nagyvállalatok képviselőire vonatkozik, ugyanis a saját külgazdasági, kereskedelmi érdekünk is az, hogy ezek az emberek minél könnyebben tudjanak bejönni. Ugyanakkor nem szabad elfelejteni, no pláne abban a helyzetben, amit az elején ecseteltem, hogy válsággócok vesznek minket körül, és olyan terrorista és bűnözői fenyegetettség jelenik meg a határon átlépő tömegeknél, hogy egy nagymérvű szűrésre van szükség. Feltételezem, hogy ez is egy előremutató és jó rendszer, amely nagyon meggyorsítaná az átlépést, de a tagállamok még eléggé szkeptikusak ezzel kapcsolatban, mert nagy kérdés az, hogy miből valósul meg.

Említettem már az új alapot. Az új alap azonban csak a rendszer központi elemeit, maximum az adott tagállamnál lévő központi elemet valósítja meg, és jelentős beruházást igényel a tagállamoktól az évek folyamán. Most azért nem beszélnék többet erről a rendszerről, mert a tagállamok kritikája nyomán egy jelentős lelassulás következett be, ugyanis a Bizottság nem tudott mást csinálni, látván hogy mennyi kritika merült fel a javaslatával kapcsolatban, minthogy egy megvalósíthatósági tanulmányt rendelt meg, és egy pilot project indul meg. A megvalósíthatósági tanulmányt a Pricewaterhouse körülbelül egy hónappal ezelőtt elkészítette, a pilot project pedig praktikusán januártól indulna egyéves időszakban. Magyarország a földrajzi helyzete és érintettsége miatt részt fog venni a pilot projectben, tehát bejelentkeztünk, már csak azért is, mert úgy gondoljuk, sokkal jobb, hogy a tesztelés folyamán tudjuk jelezni azokat a problémákat, amelyek a külső határátkelőhelyeinken jelentkezhetnek. Mindazonáltal most így a rendszer 2020-ra terveződik. S hogy – ha megengednek nekem egy szkeptikus mondatot – ez 2020-ban még igazán előremutató lesz-e, nem tudom, hiszen a SIS rendszerénél is az elektronikus rendszerek megvalósítása tíz évet vesz igénybe, s mire elkészül, már sokkal újabb technikai lehetőségekre is volna műszaki-technológiai lehetőség. Egy biztos, hogy valamit csinálni kell, mert a határátlépésnél a manuális bepecsételéssel módszerrel a folyamatosan növekvő tömeg kezelhetetlen lesz.

Köszönöm szépen a figyelmüket, állok rendelkezésükre.

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár asszony beszámolóját. Most lehetőség adódik képviselőtársaimnak, hogy kérdéseket tegyenek fel. Tessék parancsolni! Megnyitom a vitát. Bana Tibor alelnök úr a szó.

Kérdések, észrevételek

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Helyettes Államtitkár Asszony! Tisztelt Bizottság! Először is köszönöm szépen a kimerítő tájékoztatót. Az Európai Rendőrakadémiával kapcsolatban államtitkár asszony említette, hogy az Egyesült Királyság részéről anyagi okai voltak annak, hogy nem vállalták tovább ennek a működtetését. A háttéranyagban olvashattuk, hogy a létrehozás költségei három lépcsőben összességében 1078,4 milliárd forintot tettek ki. (*Simonné dr. Berta Krisztina: 1078,4 millió forintot.*) Igen, bocsánat. Korábban viszont az államtitkári válasz, amikor ennek a vitája zajlott az Országgyűlésben, az

volt, hogy az épület felújítására és berendezésére 640 millió forint került elköltésre; Mirkóczki Ádám frakciótársam kérdezett rá erre. Szeretném megkérdezni, hogy a többi rész miből tevődik össze. Október 1-jén kezdte meg a működését, és itt oktatásról meg képzésekről is olvashatunk. Tudna-e részleteket mondani államtitkár asszony arról, hogy itt valamilyen célszámok, célkitűzések vannak-e?

Az illegális bevándorlás és embercsempészet kapcsán röviden csak annyit jegyeznek meg, valóban az a helyzet, hogy a konfliktuszónákban nem konszolidálódik a helyzet, tehát itt várhatóan nem csökkenés, hanem növekedés fog bekövetkezni, elsősorban is a szerb határt érintően. Itt valóban sokféle javaslat felmerült, még a határellenőrzés visszaállításáról is hallhattunk a nyugati országokban. A kvótarendszerrel kapcsolatban pedig azt szeretném megkérdezni, hogy mik a legfrissebb elképzelések. Örülnék, ha ennek a részleteiről is tudna mondani néhány mondatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessely alelnök úré a szó.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Helyettes Államtitkár Asszony! Én is az európai migrációs politikával kapcsolatosan szeretnék feltenni néhány kérdést. Az anyagban is olvasható, hogy az illegális migránsokat elhelyező őrzött szálláshelyek, illetve a menedékkérőket befogadó állomások megteltek. Volt már ilyen. Emlékeztetnék például arra, hogy választókerületem központjában, Bicskén, ahol az egyik legnagyobb befogadó állomás üzemel, 2013 június-júliusában az akkor 350 férőhelyes állomáson 750-en voltak. A törvénymódosításnak köszönhetően a létszám a tábor befogadó képességének megfelelően alakult az elmúlt időszakban egészen szeptemberig, szeptemberben azonban mintegy 800 fő fordult meg az állomáson, szerencsére nem egyszerre. Jelen pillanatban 412 fő tartózkodik ott. Lassan a tél beálltára kell számítanunk. Amikor legutóbb 700 fölött volt a létszám, akkor sátrak felállításával sikerült a menedékkérőket elhelyezni, ami viszont a téli időszakban kevésbé elképzelhető. De nehezíti a helyzetet az ukrajnai válság is. Fel vagyunk-e készülve arra, hogy mit tudunk tenni a téli időszakban, ha ezek a problémák fokozódni fognak?

Szeretnék köszönetet mondani azért a 190 milliós támogatásért, amely segítségével Bicskén az épületek felújítására, eszközbeszerzésekre és a bérek emelésére is volt lehetőség. Ugyanakkor szeretném megkérdezni, foglalkozik-e a Belügyminisztérium azzal, hogy a befogadó állomásoknak, őrzött szálláshelyeknek otthont adó településeket valamilyen különleges formában segítse. Mire gondolok? Egyrészt furcsállottuk, hogy a közbiztonság megerősítése érdekében a kamerás térfigyelő rendszerek bővítésére szánt források Bicskére nem érkeztek meg. A területen a Készenléti Rendőrség jelentős erővel jelen van, ugyanakkor még az idén szeretnénk volna a meglévő kamerás figyelőhálózatot bővíteni, de erre nem kaptunk támogatást. Véleményem szerint fontos lenne ezeket a településeket valamilyen pozitív, különleges bánásmódban részesíteni. Mert gondolják végig, hogy 2013 júniusában 750 ember szabadon mozoghatott a városunkban, és volt is ebből a szabad mozgásból probléma bőven, hiszen a szabad mozgás következményeképpen felmerülnek olyan költségek is az ilyen településeken, amelyek mindenképpen kompenzálандók lennének. Ilyen például a közterületek elhasználódása. Bicskén a Csabdi utcán a járda mellett körülbelül 1 méteres sávban taposták ki a növényzetet, amelyet nyilván nekünk kell pótolnunk. Aztán közterületi eszközök rongálódtak meg. Különösen kérem, tolmácsolja azt, hogy a Belügyminisztériumnak érdemes lenne gondolkozni azon, hogy ezeket a településeket valamilyen formában segítse.

Őn a beszámolójában említést tett arról, hogy az idegenrendészeti ügyintézés menete könnyebbé és gyorsabbá válik. Én ezt is tapasztalom és azt is, hogy sok olyan javaslatunkat megfontoltak és az életbe is beiktattak, amelyek segítették azt, hogy gyorsabban szülessenek meg a döntések. Egyetlenegy kérdéssel kapcsolatosan tennék egy észrevételt. Annak van-e valamilyen megfontoltsága vagy oka, hogy a menekültügyi kérelem megvonása után, a kiutasító határozat elkészültét követően van egy háromnapos fellebbezési határidő, amíg jogerőre emelkedik a határozat? Úgy tudom, hogy ez alatt az idő alatt rengeteg menekültügyi kérelmező eltűnik a látómezőből. Van-e olyan elképzelésük, amivel ezt lehet kontrollálni és kordában tartani? Itt szó volt a kitoloncolásról, ami ma már nem egészen így néz ki. Mi azt várjuk, hogy ezeket az embereket addig, amíg jogerőre emelkedik a határozat, valamilyen formában figyeljük, és amikor a jogerős határozat megszületik, akkor pedig hagyják el az országot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kérdést nem látok. Engedjen meg államtitkár asszony nekem is egy rövid kérdést. Ma leginkább az afgán, illetve egyes környező országokból származó menekültek áradatáról hallunk híreket. Kérdezem, hogy mi a helyzet az ukrán-magyar határon. Az ukrán válság miatt várható-e nagyobb hullám, mivel számol a Belügyminisztérium?

Most pedig visszaadom a szót államtitkár asszonynak. Kérem, hogy röviden válaszoljon a kérdésekre.

Válaszok

SIMONNÉ DR. BERTA KRISZTINA helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen a kérdéseket. Ne haragudjanak, de nagyon lakonikusak lesznek a válaszaim. CEPOL-költségek. Az a valós és végső költség, amit ez az anyag szerepeltet, kicsit több mint 1 milliárd forint. Ez valóban több lépcsőben jött, mert az első kormánydöntés 640 millióról szólt. Ennek több oka van. Az egyik az – mondhatom nagyon leegyszerűsítve –, hogy alulbecsültük. De a helyzet közben változott, mégpedig azért, mert borzasztóan sokáig elhúzódott a döntés. Lehet, hogy nem mondtam, de az anyagban biztos benne van, hogy a végső az idén május valahányadikán született meg. Amíg nincs meg a végső jogi döntés és többséyes a dolog, addig nagyon nehéz tendert kiírni és a kivitelezőt kiválasztani. A sietség és a gyorsaság miatt értelemszerűen jelentős felár jött rá az eredetileg tervezettre, és őszintén szólva érték is meglepetések az épület bizonyos részein a munkálatokat végzőket, mert volt, ahol rosszabb állapot volt. De ami ennél is jelentősebb volt, az az, hogy miután hosszú huzavona után kiderült, hogy az Ügynökség ide fog jönni, előállt egy pár olyan igénnyel, amelyekből szelektálni kellett. Az igények közül jó néhányat levertünk, de voltak köztük teljesen józan és a jövő felé mutató technikai követelmények is. Nem akarom ezzel untatni önöket, de egy szerverre volt tervezve minden, ám júliusban a költözés előtt kiderült, hogy ők három szervert hoznak, amiről addig hallgattak. Ez megint több tízmilliós költség volt. A kormány döntése következtében emeltük a költségeket, meg a Belügyminisztérium a saját pénzéből is tett hozzá, valamint az ORFK és a fenntartást végző NOK is. Tehát abban az összköltségben, amit mondtam, ha úgy tetszik apai-anyai benne van.

A konfliktuszóna és a kvóták kérdése. Sajnos nem úgy néz ki, hogy a konfliktuszónának gyorsan megoldást nyernének. Erre nagyon sok uniós elképzelés van. A missziókban, a fejlesztésekben a belügy, a külügy, az Európai Külügyi Szolgálat együttműködése külpolitikai kezelést, fejlesztést igényel. Egy-egy térségben még messze nincs itt a helyzet, például Szíria majd egy következő lépcső lesz, de ugyanezt mondhatom el Líbiáról is.

A kvóta. A pár leterhelt országnak az az elképzelése, az nem járja, hogy Németországban horribilis, százezres nagyságrendű elismert menekült, védelmezett vagy illegális migráns van, míg Észtországban meg a többi balti országban szinte semennyi. De ugyanez elmondható Szlovákiáról és Csehországról is, ahol szintén nagyon alacsony a számuk. Magyarországon a kérelmezők száma rendkívül magas, de tudni kell – s képviselő úr Bicske példáján ezt egy kicsit be is mutatta –, hogy a kérelmezők száma borzasztóan hullámzik, mert nagyon sokan eltűnnek, nagyon sokaknak nem Magyarország a célállomásuk. De például Olaszország sem célállomás, hanem a célállomás a már említett Németország, Svájc, Franciaország, az Egyesült Királyság satöbbi. Tehát a kvóta lényege az lenne, hogy valami kiegyenlítetttséget hozzon. A kvóta számunkra azért nem lenne jó – és ameddig lehet, kitarunk amellet, hogy önkéntesen vállalt és ne kötelező kvóta legyen –, mert ha kötelező kvóta kerül megállapításra, bármilyen számítási mód alapján rosszul járunk. Két fő számítási mód van, az egyik a GDP-hez arányított, a másik a lakosságszámhoz arányított. Pillanatnyilag nálunk a védelemben részesítettek száma – annak ellenére, hogy nagyon-nagyon magas a kérelmet benyújtók száma – 1 százalék körül mozog, vagy még az alatt van. Ha kötelező kvótát állapítanak meg, akkor a GDP még kedvezőbb számunkra, mint a lakosságarány, mert akkor magasabb szám jön ki. Ezért minden fórumon azért harcolunk, hogy a kvóta ne legyen kötelező. Ha a kötelező kvóta mégis bekövetkezik, akkor a létező legtöbb tényezőt vegyék figyelembe a GDP-n és a lakosságszámon kívül is, például a ciklikusságot és a nagyon nagy benyújtott kérelemszámot. A mi érdekünk az, hogy minél kevesebb teher jusson ránk. Németországé vagy Franciaországé meg éppen az, hogy a szolidaritásból vegyék ki részüket a balti államok is és mindazok az országok, ahol nagyon alacsony a kérelmezők száma. A kvótahelyzettel kapcsolatban most ezt tudom válaszolni.

Képviselő úr az őrzött szálláshelyekkel kapcsolatban is kérdezett. Önök is tudják, hogy az őrzött szálláshelyek miatt, bármelyik válfajáról is beszélünk, az idegenrendészeti őrizetről vagy másról, az elmúlt években az egész világ kritikáját magunkra vontuk – UNHCR, Bizottság –, ebben a pillanatban is kötelességszegési eljárás van folyamatban ellenünk, amit egyszerűen nem zárnak le. A másik őrzött szállás a menekültügyi őrizet. Magyarországon ugrásra készen a jogharmonizációval elsőként megvalósítottuk a módosított irányelv adta lehetőséget, de még azzal is jó nagy kritikát vonunk magunkra. Mindenki, a civil szervezetek, a nagy világszervezetek, a Bizottság is állandóan ezzel revolverez minket. Az az alaptétel, amiből kiindulnak, hogy a menekült nem bűnöző és nem kell őt bezárni, csak ultima ratióként végső soron ismerhető el az őrzött szállás. Amikor tavaly nyáron elindult az őrzött szállás, akkor 20-24 százalék körüli volt, amit nagyon kritizáltak, most pedig – nem a kritika miatt, hanem egyszerűen így alakult az élet – ennek a töredéke, azt hiszem, hogy a mai napon háromszázvalahányan vannak. Ez a 24 ezerhez képest egy jóval alacsonyabb szám, mi viszont azok miatt a veszélyek miatt, amiket mondtam – terrorfenyegetettség, satöbbi –, a végsőkéig fenn akarjuk tartani, és szeretnénk, hogy legyen erre lehetőség.

Ön elmondta, hogy Bicskén hogyan hullámzott a szám. Amikor tavaly nyáron csúcson volt a menedékkérők száma, akkor került sor Vámosszabadi megnyitására, de nyilván ismert önök előtt, hogy Vámosszabadi lakossága hogyan reagálta le ezt. A Belügyminisztérium ahol tud – ha nem is pénzzel, hanem a kapacitás megerősítésével, úttal és egyébvel –, kedvez az adott településeknek. A szeptemberi kormánydöntés alapján Nagyfa lesz az, ahol nem sátoros, hanem mobilházas megoldással próbáljuk a kapacitást növelni. Nagyon kellemetlen, de igazából nem kell szégyenkezniük, mert Németországban és Ausztriában is van sátoros elhelyezés, még pillanatnyilag is. Persze mínusz fokokban ez nyilván embertelen és borzasztó. Ezért

próbálunk átállni a mobilházás megoldásokra. Erre fordítanánk azt a 2 millió euró körüli emergency measures-t, amit igényeltünk. Persze nagyon szűk a mezsgye és a limit, hogy mit lehet abból venni és mit nem, de a gondolkodásunk most efelé halad. Egy viszonylag nagy beruházási projektet igényeltünk a 2014-20-as időszakra, ami kifejezetten azt célozza, hogy a kapacitást mobil, legőszerűen összeállítható elhelyezésekkel növeljük, amit be lehet zárni akkor, ha nincs rá szükség, vagy pedig ott állnak használaton kívül és ha szükséges, pár nap alatt felállíthatók. Pillanatnyilag ez tűnik a legjobb megoldásnak. Ezt az Unió is évek óta mondja, és a tavaly október 24-i, a 2014-20-as költségvetésre irányuló tárgyalásokon is azt erősítették meg számunkra és mindenki számára, hogy a trendeket figyelembe véve kapacitásbővítésre kell számítani, és ennek a leghatékonyabb, legköltséghatékonyabb módját kell megtalálni.

Amit a képviselő úr kért, azt jelezni tudom a miniszter úrnak. Persze azt ön is nyilván tudja, miniszter úr tisztában van azzal, hogy akár Bicskéről, akár Debrecenről, akár Városszabadiról van szó, hogy ez különböző politikai és gyakorlati megterhelést is jelent az adott közösségnek, településnek, városnak. De azokat a konkrétumokat, amiket elmondott, jelezni fogom, és amennyiben lehetőség van rá, megvalósításra kerülnek, ha viszont nincs, akkor tárgyalásokra kerül sor a prioritások szerint.

A kitoloncolásig tartó háromnapos dilemma abszolút ismert előttünk, ezzel együtt nem könnyű ezt megoldani. Így is elég kritika ér bennünket. Gondolkodtunk azon, hogy a mostani csomagban valamit erősítsünk, de azt gondolom, hogy ez borzasztóan kiverné a biztosítékot.

Hörsik képviselő úr azt kérdezte, hogy mi a helyzet az ukrán-magyar határon. Január végén kezdett kiteljesedni az ukrán konfliktus, akkor magas szakértői szinten, aztán miniszteri szinten is több lépcsőben egy V4-es együttműködés alakult ki, a mai napig hetente küldjük egymásnak az adatokat. A nemzetbiztonsági kabinet már számtalan alkalommal ülésezett és mindenféle előkészületeket megtett, hogy ha – reméljük, nem kerül rá sor, de ha mégis – jönne egy nagy menekülthullám, akkor az elhelyezésüket meg tudjuk oldani. Ez ma is evidenciában van, és nagy vész esetén lesz valamiféle megoldás. Azok a számok, amiket heti bázison köröztetünk egymás között, azt mutatják, hogy egyelőre csak nagyon kicsi az emelkedés, de ha Kelet-Ukrajnában romlik a helyzet, és ha az ukrán kormány tovább erőlteti a kötelező besorolást, az jelentősen átrajzolhatja a helyzetet. Valamennyi európai fórumon figyelik ezt a dolgot, mi V4-es országok abszolút figyeljük és megerősítettük a kapacitást. Magyar részről nagy emelkedés nem mutatható ki, csak egészen kicsi, sőt ahogy én tudom, a kárpátaljai területen is eléggé elenyésző – 1500 vagy 3 ezer fő, most nem tudom pontosan – azok száma, akik a krími területekről kerültek oda. Lehet, hogy nem megnyugtató az, amit mondok, de folyamatosan figyelnek a hatóságok, a katasztrófa-elhárítás, a menekültügy, a Belügyminisztérium és a nemzetbiztonsági kabinet, és ha nagyon romlik a helyzet, akkor megvannak azok a mobilizálható eszközök és befogadó lehetőségek, amikre szükség lehet. Február-márciusban még jóval nagyobb beáramlásra számítottunk, de ezt eddig sikerült elkerülnünk, ami persze nem a mi érdemünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár asszony beszámolóját és köszönöm, hogy elfogadta a meghívásunkat. Nyilván lesz még alkalmunk arra, hogy különösen a menekültüggyel kapcsolatban tárgyaljunk, hiszen – ahogy államtitkár asszony is említette – az olasz elnökségnek kiemelt prioritása az európai menekültügy rendezése, ami nekünk is érdekünk, mert ennek sajnos mi is részesei vagyunk.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a következő ülésre holnap délelőtt a határozathozatalokat követően, körülbelül 9 óra 30 perckor kerül

sor ebben a teremben. Egyetlen napirendi pontunk lesz, a Magyarország 2015. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat.

Az ülés berekesztése

Köszönöm a részvételt. A bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Soós Ferenc